

Αυτοί που ανάλωσαν τη ζωή τους στον εθελοντισμό.

Δάφνη Παπαδοπούλου

Γράφει η Μάρω Αχιλλέως, Εκπαιδευτικός, Μέλος Διοικούσας Επιτροπής Ε.Σ.Σ.Ε. Λεμεσού

Η γυναίκα που υπηρέτησε τον εθελοντισμό από τα νεανικά της χρόνια εδώ στη χώρα μας, που συνέχισε κάπου πολύ μακριά, στην Αφρική και από το 1960 που έχει επιστρέψει συνεχίζει την εθελοντική της προσφορά ξανά στο τόπο μας με όλες της τις δυνάμεις.

Την κυρία **Δάφνη Παπαδοπούλου** τη γνώριζα εδώ κι αρκετό καιρό σαν εθελόντρια, τα τελευταία όμως χρόνια έχομε έρθει πολύ κοντά, έχομε συνδεθεί μέσα από το εθελοντικό κίνημα, τη γνώρισα πολύ

βαθύτερα, την εκτίμησα τόσο σαν μια καλή φίλη αλλά γενικά σαν **ΑΝΘΡΩΠΟ**. Είναι μια πραγματική κυρία, μια σεμνή κυρία που έχει κάνει βίωμα της την αγάπη προς το συνάνθρωπο και την προσφορά.

Σαν μέλος μέσα από διάφορα οργανωμένα σύνολα **αλλά και μόνη της σαν άτομο προσπαθεί ν' απαλύνει τον πόνο και να δώσει παρηγοριά στον κάθε πολεμένο που τη χρειάζεται.**

Στο σημείο αυτό θάθελα ν' αναφερθώ σε μια προσωπική μου εμπειρία. Ίσως η ίδια να το ξέχασε αλλά εγώ το εκτίμησα και τόκρυψα βαθιά στη ψυχή μου. Όταν είχα τη μητέρα μου βαριά άρρωστη και δε μπορούσε να κινηθεί, η Δάφνη με ρωτούσε «Μήπως χρειάζεσαι κάποια βοήθεια, χρειάζεται ενέσεις; νάρχομαι να της βάζω. Μήπως βγάζει πληγές; ξέρω να την περιποιούμαι, φροντίζα το σύζυγο μου τόσο καιρό που έχω γίνει μια καλή νοσοκόμα».

Η Δάφνη γεννήθηκε στον Πεδουλά, όπου ήταν διορισμένος ο πατέρας της ως γεωπόνος στην Τρικοικιά. Γονείς της δύο εξαιρετικοί άνθρωποι, ο Σάββας Μιχαηλίδης, γεωπόνος – οινολόγος κι η Χρυστάλλα το γένος Λοΐζου, δασκάλα, που φρόντισαν να δώσουν τόσο σ' αυτή όσο και σ' αδελφια της Χλόη, Μαρούλα, Μίκη μια πολύ καλή ανατροφή.

Μεγάλωσε στη Λεμεσό, όπου τέλειωσε το Ανώτερο Σχολείο και άρχισε να εργάζεται ως γραμματέας στα Κεντρικά Γραφεία της εταιρείας Λανίτη. Πολύ γρήγορα όμως, όταν ήταν 20 χρονών ένωσε τη ζωή της με τον Αντρέα Παπαδόπουλο, παντρεύτηκε και έφυγε για την Αφρική. Εκεί απέκτησε το γιό της Ντίνο. Εξαιρετική σύζυγος και μητέρα αναπολεί τα χρόνια που έζησε εκεί με την οικογένειά της. Δεν μπορεί όμως να βγάλει από το νους της **αμέτρητες περιπτώσεις που έδωσε τη βοήθεια της σε ιθαγενείς. Παρόλο που οι ιθαγενείς εργάζονταν στα κτήματα της, δεν τους ένιωσε απλά σαν υπαλλήλους της, τους αγαπούσε και τους συμπαραστεκόταν στις δύσκολες τους στιγμές, κι αυτοί ένιωθαν**

την αγάπη της, την προστασία της κι έτρεχαν κοντά της στις δύσκολες τους στιγμές.

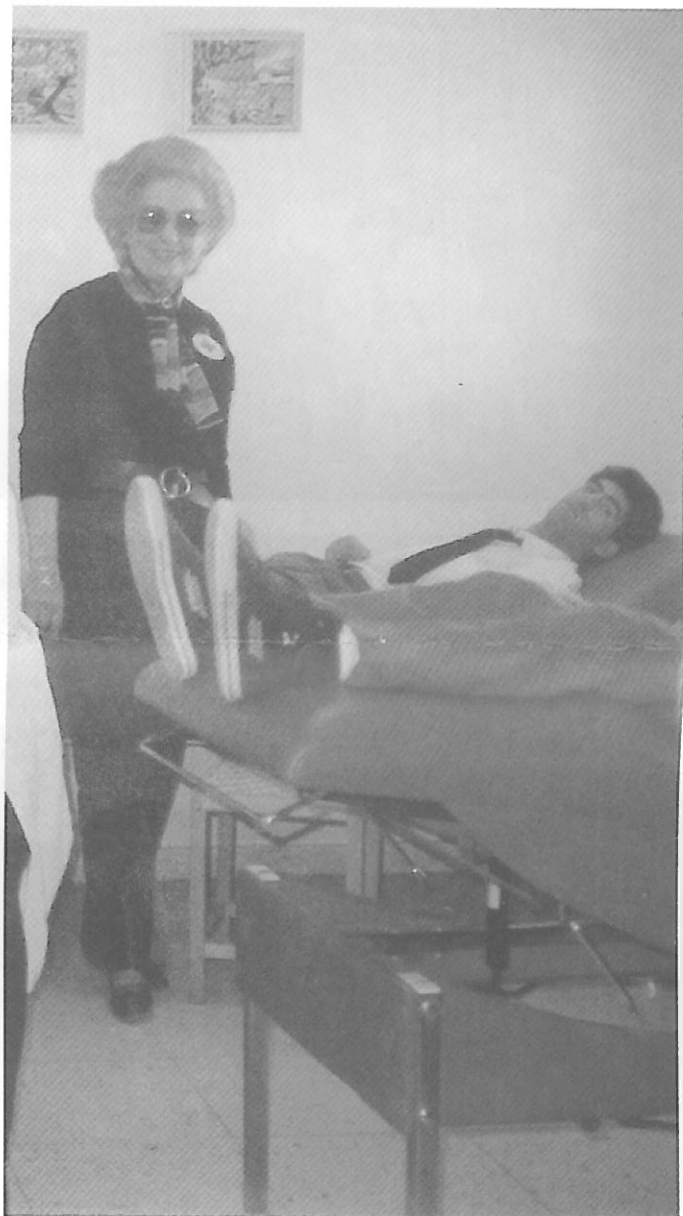
Όταν αντιμετώπιζαν κάποιο πρόβλημα υγείας δε δίσταζαν να τρέξουν στη Δάφνη. Κι αυτή τους άπλωνε το χέρι, αν μπορούσε τους βοηθούσε άμεσα, αν δυσκολευόταν τους βοηθούσε να πάνε στο νοσοκομείο. **Πολλές είναι οι φορές που γινόταν πρώτη βοηθός ή... νοσοκόμα.**

Με την επάνοδο της στην Κύπρο άρχισε αμέσως να δραστηριοποιείται σε διάφορα Σωματεία Κοινωνικής Πρόνοιας, **Υπήρξε ιδρυτικό μέλος και για πολλά χρόνια Πρόεδρος του Ιδρύματος Παιδιών με Ειδικές Ανάγκες Λεμεσού, της Σχολής Απόστολος Λουκάς και Άγιος Στέφανος. Μέλος της Επαρχιακής Επιτροπής για τη Φροντίδα του παιδιού για πολλά συνεχή χρόνια.**

Μέλος της Κεντρικής Επιτροπής της Φιλοπτώχου Αδελφότητας Λεμεσού και αργότερα Πρόεδρος και Ταμίας της Ενοριακής Επιτροπής Αποστόλων Πέτρου και Παύλου. Η συμμετοχή της στα Σωματεία αυτά ήταν πολύ ενεργός και πλουσιότατη.

Πάρα πολύ μεγάλη, ξεχωριστή η δραστηριότητα της ως μέλος της Επιτροπής του Κυπριακού Ερυθρού Σταυρού – Κλάδος Λεμεσού σ' όλους τους τομείς τόσο σε περιπτώσεις ειρήνης όσο και σε δύσκολους καιρούς, θεομηνίες και εμπόλεμες καταστάσεις. Ιδιαίτερη είναι η ευαισθησία της στον τομέα της αιμοδοσίας, όπου ασχολείται ανελλιπώς μέχρι σήμερα διαθέτοντας ένα μεγάλο μέρος από το χρόνο της. Με το ξεκίνημα κάθε σχολικής χρονιάς, ξεκινά κι η προσφορά της Δάφνης στην αιμοδοσία. Επισκέπτεται τα Λύκεια της Λεμεσού και βοηθά στη διεξαγωγή της αιμοδοσίας,

Η Δάφνη Παπαδοπούλου ευαίσθητη πάντα στον ανθρώπινο πόνο δε μπορούσε να μείνει ασυγκίνητη μπροστά στην καινούρια αρρώστια – κατάρτα της εποχής μας. **Ως ιδρυτικό μέλος και Πρόεδρος της Κίνησης Συμπαραστάσης προς του Φορείς του AIDS και συγγενείς έχει μια αφανή αλλά πολύ ουσιαστική προσφορά**

τόσο στους ίδιους τους ασθενείς όσο και στις οικογένειές τους. Σήμερα είναι Επίμη Πρόεδρος του Συνδέσμου.

Δια τη μακρόχρονη, ανιδιοτελή προσφορά της στον εθελοντισμό έχει τιμηθεί από το Επαρχιακό Συντονιστικό Συμβούλιο Εθελοντισμού Λεμεσού.

Στον ελεύθερο της χρόνο ασχολείται με τη ζωγραφική, αιογραφία, ψηφιδωτά, διάφορα είδη χειροτεχνίας τα οποία μάλιστα διδάσκει σαν εθελόντρια όποτε της ζητηθεί από κάποιο Σωματείο.

Της ευχόμαστε ο Θεός να της χαρίσει υγεία και δύναμη να συνεχίζει την πολύτιμη προσφορά της.